

menvelgørende organisationer kan komme med en opgørelse, selvfølgelig med behørig kontrol osv., så de kan få godtgjort deres købsmoms.

Vi mener ikke, at de skal være momsfrie, for så gennemhuller vi momssystemet. Men vi mener, at det er urimeligt, at organisationer, foreninger og institutioner, der lever af velgørende midler, indsamlinger osv., skal bruge mange penge på moms. Det er nok et par hundrede millioner kroner på årsbasis, men vi foreslår en plje på 100 mio. kr. det første år til momsrefusion.

Kl. 18.50

Så er der jo hele øvelsen omkring de mange råd og nævn. Det er oplagt, at der er noget, der kan skæres væk. Mange af de der 163, eller hvor mange det nu er, er jo råd, nævn og udvalg, som ikke koster noget, men som kan have haft en mindre sekundær opgave, som nu skal lægges over til en embedsmand i et ministerium. Det er jo ikke de råd og nævn, der betyder noget. De har ikke kostet noget af betydning, men de har dog været fora, hvor eksperter, embedsmænd og fagfolk kunne mødes måske bare en enkelt gang om året eller to og få deres rejseomkostninger betalt. Hvorfor egentlig nedlægge den slags ting? Det har vi svært ved at se.

Der er så andre blandt dem, der er nedlagt, som ville løbe ud helt af sig selv, fordi de kun havde en begrænset opgave.

Endelig er der den idébetonede nedlægning, som jeg vil kalde den, og den forstår vi simpelt hen ikke. Det er Det Danske Center for Menneskerettigheder, som vi selvfølgelig foreslår videreført, men i en selvstændig form. Vi forstår heller ikke, at man nedlægger Vandfonden f.eks. Vi er stærkt utilfredse med, at man nedlægger Transportrådet til fordel for Danmarks Transportforskning, som er en ny institution. Vi ville gøre det omvendte, men vi har en række forslag på det område.

Vi har ikke forventninger om at indgå i et stort forlig i forbindelse med finanslovforhandlingerne. Vi kommer gerne til de forhandlinger, vi bliver indbudt til, men alene nedskæringen på ulandsbistanden, som vi ikke har forhåbninger om at vi kan få afværget, forhindrer, at vi kan være med i et stort forlig. Vi vil gerne øve indflydelse, og vi vil gerne deltage i forlig på begrænsede områder, hvor vi kan blive enige om noget fornuftigt.

Vi tror i øvrigt ikke, at der på sigt i regeringspartierne, hverken blandt deres folketingsmedlemmer eller blandt deres vælgere, er opbakning til de holdninger, som de meget barske nedskæ-

ringer på mange områder giver udtryk for. Vi tror ikke, at den opbakning er der. Vi tror og håber på, at vi kan få regeringspartierne folk i tale, så vi kan få mere fornuftige finanslove i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Kristeligt Folkeparti fik den regering, de bad om, indledte hr. Ole M. Nielsen med. Man havde jo næsten håbet, at hr. Ole M. Nielsen havde startet med at sige: Af skade bliver man klog. Nu er der jo ikke sket så meget endnu.

Jeg hørte også, hvad det er for elementer, som hr. Ole M. Nielsen og Kristeligt Folkeparti ønsker pillet ud af denne her finanslov, og de fleste punkter er vi sådan set enige i.

Jeg vil blot sige, at det undrer mig, og det har undret Socialdemokratiet og mange socialdemokrater, lige så vel som jeg egentlig også tror, at det undrer en del mennesker, der er medlemmer af Kristeligt Folkeparti, at man kan støtte en regering, som allerede i valgkampen meldte ud, hvad det var for nogle stramninger, man ville lave på udlændingepolitikken, hvad det var for nogle stramninger, man ville lave på udviklingsbistanden.

Det er de svageste lande i verden, der må holde for, og det er de svageste befolkningsgrupper i verden, der må holde for, for at finansiere et i øvrigt fornuftigt perspektiv, nemlig ventelister til sygehuse. Det til trods for, at der så stadig væk vil være nogle medicinske patienter, som får lov til at ligge og kukkelure på sygehusene, fordi de ikke får behandling og støtte via den finanslov, som regeringen nu vil trumfe igennem på de fattigste landes bekostning.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu refererede hr. Ole M. Nielsen til den debat, der for nogen tid udfoldede sig mellem hr. Morten Helveg Petersen og undertegnede.

Jeg kan forstå, at hr. Ole M. Nielsen sådan nærmest er på hr. Morten Helveg Petersens hold i den debat, som jo gik på, at jeg mente, at der var mere perspektiv i at sænke omkostningerne for danske virksomheder, især de små og mellemstore virksomheder, end at give øget miljøbistand til Østlandene. Det troede jeg sådan set nok at virksomhederne ville være enige med mig i, mens hr. Morten Helveg Petersen havde den modsatte opfattelse: at det var bedre at give